

AZ INTERPOL EURÓPAI BIZOTTSÁG SZEREPE AZ INTERPOL REGIONÁLIS EGYÜTTMŰKÖDÉS RENDSZERÉBEN

1. Bevezetés

Nem a 20. században jelent meg az igény a bűnüldöző szervek közötti nemzetközi együttműködésre, azonban ekkor jelent meg az emberek minél nagyobb mobilitásának a következtében az a gondolat, hogy az egyre gyorsabban helyet változtató bűnözők ellen valamilyen formában nemzetközi szinten, nem bilaterális alapon és tágabb körben lépjenek fel az országok. 1914-ben Monacóban került sor az első olyan kongresszusra, ahol rendőrök, ügyészek, bírók, jogászok találkoztak azért, hogy az egyes országok közötti információk megosztásáról, központi tárolásáról, a személyek azonosításáról, országok közötti kiadatásáról folytassanak egyeztetést. A továbblépést a történelem akadályozta meg, hiszen ebben az évben tört ki az első világháború, majd egészen 1923-ig nem kerültek az országok olyan viszonyba egymással, hogy érdemben a bűnüldözésről nemzetközi szinten tárgyalni tudtak volna. Amikor 1923-ban Bécsben összeült a bűnügyi rendőrség második nemzetközi kongresszusa, a világ országújtjain több, mint 18 millió gépkocsi közlekedett rendszeressé vált néhány kontinentális repülőjárat is.¹ A bűnelkövetőknek tehát számtalan lehetőségük volt, hogy a határok ne szabjanak gátat a tevékenységüknek. Osztrák kezdeményezésre, 1923-ban jött el az idő arra, hogy lefektessék a mai Interpol alapjait, akkor még Nemzetközi Bűnügyi Rendőrségi Bizottság² elnevezéssel. Mivel célszerűnek mutatkozott, hogy minden országban egy beazonosítható központi szerv legyen a kapcsolattartó, 1927-ben arra a döntésre jutottak, hogy felállítják az Interpol Nemzeti Irodákat. Ez minden országban egy kijelölt szerv, aki közvetlen kapcsolattartásra jogosult a többi ilyen irodával és a Főtitkársággal. A történelmi viszontagságok közepette a II. világháborúban a német hadsereg erőszakkal áthelyezte a központ székhelyét Berlinbe, miután a szervezet teljes adatállományát lefoglalta és önkényesen felhasználta. Ez nem volt túlságosan komplikált, hiszen az addig Bécsben tárolt adatokat az 1938-as Anschlusst követően egyszerűen csak át kellett szállítani és a Gestapo rendelkezésére bocsátani. Az Interpol Alkotmány szerint a szervezet független mindenfajta politikai befolyástól, azonban ez az eszme az említett történelmi pillanatban természetesen nem állhatta meg a helyét. A háború lezárását követően, 1946-ban a székhelye Párizsba, majd 1989-ben a jelenlegi helyére, Lyonba költözött. 1971-ben az ENSZ elismerte nemzetközi szervezetnek az Interpol, majd a következő évben megkötötték a Székhelyegyezményt Franciaországgal. A főtitkárság szervezetén belül a Regionális Együttműködési Hivatal 1994 júniusában került felállításra. 2004-ben megnyitotta kapuit New-Yorkban, az ENSZ székházában az Interpol összekötő irodája és került kihelyezésre az első speciális képviselő, majd ennek a mintájára 2009-ben Brüsszelben az Európai Unió képviselőjénél ugyanez a folyamat játszódott le.

¹ Aszódy János: Akcióban az Interpol, Politikai Könyvkiadó. Bukarest, 1969. 45. o.

² International PoliceCriminelCooperation (ICPC)

2015-ben avatták fel Szingapúrban az Interpol Globális Innovációs Központját, amelynek feladata elsősorban a számítógépes bűnözés elleni fellépés.³

Így vált az Interpol a legrégebbi olyan nemzetközi szervezetté, amely a különböző országok bűnüldözéssel foglalkozó szerveit köti össze és mind a mai napig működik.

2. Régiós együttműködés

Természetesen az Interpol létrehozásának története sokkal hosszabb és bonyolultabb annál, mint az előzményekből láthattuk, azonban az előzmények között csak a legfontosabb és a régiós együttműködésben legalapvetőbb elemek kerültek megemlítésre.

Amikor a rendvédelmi szervek régiós együttműködését vizsgáljuk, akkor két irányból is meg lehet közelíteni a kérdést. Az egyik az, amikor a határon átlépő bűnözés már nem csak a szomszéd országokat érinti, hanem messzebbre is nyúlik, akkor az érintett rendőrségek elkezdik felépíteni a nemzetközi kapcsolataikat és a bilaterális együttműködésen túlmutatóan kisebb vagy nagyobb régiós együttműködést kezdenek kialakítani. Ezekre a regionális kezdeményezésekre számos olyan példát találhatunk a világ több pontjáról, mint a SELEC⁴, PCC SEE⁵, Salzburg Fórum, Brdo Process, Balti tengeri együttműködés, SARPCCO⁶, ASEANAPOL⁷, CARICC⁸, PTCCC⁹, Gulfpol, de ebből az aspektusból és tágabb értelemben ilyen régiós együttműködő szervezeteknek lehet tekinteni akár az Europol-t és a Frontex-et is, hiszen ezek kifejezetten az Európai Unió tagállamai együttműködését hivatottak segíteni. Ezek természetesen nem zárják ki azt, hogy a régiós szervek a saját területükön átnyúló további kapcsolatokat építsenek ki és akár olyan stratégiai és operatív megállapodásokat is tető alá hozzanak harmadik országokkal, mint amilyeneket az Europol is köt napjainkban. Az Interpol európai régiós együttműködésének egyik szintje, hogy az Europol megfigyelő státusszal rendelkezik az Interpol Európai Bizottságban, az Interpol pedig képviselheti magát az Europol Nemzeti Egységek Vezetői (HENU) ülésein. Az Europolnak továbbá van egy képviselője az Interpolnál.¹⁰

A régiós kapcsolatok vizsgálatánál egy másik iránnyal is találkozhatunk és, amely egyértelműen megjelent az Interpol együttműködés során a 20. század második felében. Nevezetesen annak megvalósulása, hogy egy kisebb alapító létszámról induló kezdeményezés olyan széleskörű fejlődésen megy keresztül, amelynek során létrejön egy világméretű szervezet, és egy bizonyos ponton túl - már csak a mérete és a földrajzi kiterjedtsége okán is - veszíteni kezd a hatékonyságából. Ennek a problémának a feloldására több lehetőség is adódik, amelyek közül az egyik, hogy a nagy távolságok, az időeltolódás, a kommunikációs nehézségek, az eltérő elhelyezkedésből és a politikai különbözőségekből adódó differenciált érdekek miatt nem csak a feladatokat szelektálja akár egyes bűncselekmény kategóriák szerint, hanem a földrajzi tényezők figyelembe vételével létrehozza az egyes régiók közötti együttműködési kereteket is. Ennek érdekében a világméretű terjeszkedés során, feladatokat nem csökkentve, hanem racionalizálva,

³<https://www.interpol.int/About-INTERPOL/History> alapján (Letöltés ideje: 2017.07.20.)

⁴ Southeast-European Law Enforcement Convention

⁵ Police Cooperation Convention for Southeast Europe Secretariat

⁶ Southern African Regional Police Chiefs Co-operation Organisation

⁷ Association of Southeast Asian Nations Police

⁸ Central Asian Regional Informational and Coordination Center

⁹ Pacific Transnational Crime Coordination Center

¹⁰ A Hágai Program 10. jelentése 88. pont

megszületett az a döntés, hogy az egyes régiókat valamilyen formában szét kell választani és a sajátos érdekeiket képviselve kell modernizálni a működést.

Az Interpol magáévá tett egy régiós együttműködési megközelítést, ahol a különböző ország csoportoknak regionális egységei vannak a főtitkárságon, és regionális hivatalai vannak Közép - Nyugat - Kelet - Dél- Afrika, Közép-és Dél-Amerika valamint Délkelet-Ázsiában. Az itt dolgozó hivatalnokok képesek elősegíteni a nemzetközi megkeresések és kérelmek kezelését és megoldásokat találni a felmerülő nehézségekre.¹¹

Az 1970-es évektől kezdve az Interpol az emelkedő régiós nyomásra reagálva eleinte a regionális konferenciák naptárba történő beillesztésével reagált. Ezek a konferenciák az éves Közgyűlést kiegészítve évente kerületek megrendezésre Európában és két évente Afrikában, Ázsiában és Amerikában.¹² 1985 februárjában az Interpol Végrehajtó Bizottság elfogadta a „Regionalizáció az ICPO-Interpolon belül” elnevezésű dokumentumot, ami meghozta a regionális irodák térnyerését. Létrehozásra került a Főtitkárságon belül a Régiós Koordinációs Iroda, majd 1986-ban az Európai Titkárság, amely 1988-tól Európai Összekötő Irodaként funkcionált.

Ahogy már említésre került, az első régiós iroda Európában került felállításra, amelyet az amerikai kontinens követett Argentínában, Buenos Aires központtal. 1988-ban Salvador jelezte, hogy szívesen felállítana egy régiós alirodát, ami a közép-amerikai kontinentet fedné le. Afrikában a régiós aliroda Elefántcsontparton, Abidjanban nyitotta meg kapuit 1994-ben Közép és Nyugat-Afrika hatáskörrel, 1997-ben pedig a zimbabwei Harareben a dél-afrikai együttműködés került lefedésére. Létrehozásuk célja az volt, hogy az Interpol főtitkárságot képviseljék az egyes régiókban és közvetlen támogatást nyújtsanak az egyes országok Interpol Nemzeti Irodái részére. Ide leginkább az egyes országok delegáltak olyan összekötőket¹³, akik a küldő országok hivatalnokai maradnak és a kihelyezés időtartamára ezek a küldő tagországok fizetik a költségeket. Ázsiában ilyen központ létrehozására először nem került sor, itt inkább olyan speciális irodák kerültek kialakításra, mint a bangkoki kábítószerellenes Interpol egység.

3. Regionális konferenciák

A regionális együttműködés évek óta az Interpol stratégiájának egy fontos eleme azért, hogy koncentrált szolgáltatást nyújtson a tagállamainak. A regionalizáció egy dinamikus folyamat, amely új lehetőségeket és kihívásokat nyújt. Központi elem az Interpol kulcsszolgáltatásainak nyújtása régiós alapokon, felismerve mind a régiós különbségeket és napjaink politikai realitásait.¹⁴ Figyelemmel arra, hogy az évente megrendezésre kerülő Közgyűlés az Interpol legmagasabb döntéshozó szerve és a világ minden tagországára kiterjedően hoz döntéseket, felmerült annak az igénye, hogy szükséges lenne egy szűkebb, egyes kontinenseket lefedő döntéshozatali fórumra. Ettől a gondolattól vezérelve, a régiók tekintetében újtára indították a régiós konferenciákat, amelyek során az országok képviselői részvételével az adott régió tekintetében hozhatnak döntéseket.

¹¹ Stuart Cameron Waller: *Interpol A Global Service Provider in Combating International Crime – The longer arm of the law* edited by Steven David Brown, 47. old. Routledge-Cavendis, Oxon, 2008

¹² Paul Higdon: *Interpol's role in International Police Cooperation – A world perspective* : Lexington books 2001. 38. o.

¹³ Seconded officer – tagországok által kihelyezett és fizetett összekötő

¹⁴ *International White Collar Crime, Cases and Materials*, 510. old. Cambridge University Press 2010

Az első régiós konferenciára 1963-ban került sor Monroviában, Libériában. Azóta már jó pár esztendő eltelt, így a legutóbbi években a következő rendezvényeknek adtak otthont a kiválasztott országok. 2017-ben került sor a 45. Európai Regionális Konferenciára Ausztriában és a 23. Ázsiai Regionális Konferenciára Nepálban. 2016-ban a 23. Amerikai Regionális Konferenciára Panamában és a 23. Afrikai Regionális Konferenciára Kongóban. Magyarország 2013-ban adott otthont az Interpol Európai Regionális Konferenciájának. Az európai régió fő témái a terrorizmus, számítógépes bűnözés, a szervezett bűnözés, a határbiztonság, valamint az Interpol és az európai szervek közötti együttműködés volt. Az ázsiai régió témái a terrorizmus, a határbiztonság, a számítógépes bűnözés, az emberkereskedelem és a környezeti bűnözés voltak. Az afrikai régió témái a kábítószerbűnözés, a terrorizmus, az embercsempészet, a számítógépes bűnözés, valamint az Interpol és az afrikai rendőrségek közötti együttműködés voltak. Látszik, hogy vannak olyan témák, amelyek minden konferencián megjelennek, de vannak olyan specifikus területek is, amelyek inkább csak egyes régiókra jellemzőek.

Egy ideális világban minden regionális kezdeményezést és globális együttműködést „össze kellene illeszteni” közös sztenderdekkel, műveleti eljárásokkal és azonos missziókkal. Amikor egy régióban folyó munka átível egy másik régióba, a releváns rendvédelmi ügynökségeknek (a rendelkezésükre álló információikkal és forrásaikkal) egybe kellene forni a már folyamatban lévő vagy tervezett műveletekbe. A valóságban azonban a közvetlen együttműködés a régiók között és a releváns harmadik országok között nem vág egybe.¹⁵

Azért, hogy hazánk szerepét se hagyjuk ki a történetből, mindenképpen ki kell hangsúlyozni, hogy Magyarország az Interpol alapító tagjai közé tartozik. Sajnos az 50-es évek politikai szemlélete nem engedte meg a nyugati államokkal a szoros együttműködést, különösen a bűnüldözés területén, így 1952-ben kiléptünk a szervezet tagjai közül. Ez ugyan nem jellemző, de azért nem is egyedülálló a szervezet majdnem százéves történetében. A 80-as években már konszolidálódott a helyzet, így lehetővé vált, hogy 1981-ben, Nizzában újból taggá váljunk (igaz így már csak 133. csatlakozóként), és a következő évben megkezdje működését az Interpol Magyar Nemzeti Iroda.

Az Interpol Magyar Nemzeti Iroda évtizedeken keresztül az Országos Rendőr-főkapitányság Szervezetén belül volt elhelyezve, azonban 2015-től a szervezeti változások következtében egyes feladatok ellátására létrehozott szerveként működő, országos illetőségű, központi költségvetési szerv.¹⁶ A magyar bűnüldöző szerv a nemzetközi bűnüldözési szervezettel folytatott együttműködése során a Rendőrség szervezetébe tartozó Nemzetközi Bűnügyi Együttműködési Központ (a továbbiakban: NEBEK) útján továbbít adatot, információt, illetőleg kezdeményez adat-, illetve információigénylést vagy egyéb intézkedést. Az Interpallal történő együttműködés során a Rendőrség a szervezet alapszabálya és működési elvei szerint folytat információcserét a tagországokkal és az Interpol Főtitkárságával. Az Interpol tagság nemzetközi kötelezettségvállalásnak minősül.¹⁷ A NEBEK-en belül található az Interpol Magyar Nemzeti Iroda, azonban a hazai rendszer egyablakos felépítési elvének megfelelően nem önálló, hanem a NEBEK-en belül, osztály jogállású szervként látja el feladatát.

¹⁵ Stuart CameronWaller: Interpol A Global Service ProviderinCombating International Crime – The longerarm of thelaweditedby Steven David Brown, 48. old. Routhledge-Cavendis, Oxon, 2008

¹⁶ A Nemzetközi Bűnügyi Együttműködési Központ 3/2015. sz. Szervezeti és Működési Szabályzata

¹⁷1999. évi LIV. törvény 3. § (1) (2) az Európai Unió bűnüldözési információs rendszere és a Nemzetközi Bűnügyi Rendőrség Szervezete keretében megvalósuló együttműködésről és információcseréről.

Visszatérve az eredeti gondolathoz, azt ki kell emelni, hogy az Europol együttműködést nem befolyásolhatják politikai rendszerek. Határozottan tilos a szervezetnek bármely politikai, katonai, vallási, faji jelleggel bíró cselekményben eljárni.¹⁸ A régiós együttműködés európai aspektusaiban az elmúlt évtizedekben nem volt jellemző olyan politikai szembeállítás, amely megakadályozta volna a szakmai együttműködést, azonban meg kell említeni, hogy 2006-ban Belorusziában került sor a 35. Európai Regionális Konferenciára, amikor az Egyesült Államok kiadott egy nyilatkozatot¹⁹ és üdvözölte az Európai Unió azon országai döntését, akik nem vettek részt a rendezvényen, tekintettel arra, hogy megítélésük szerint az akkori rezsim súlyosan sértette az emberi jogokat az országban. A konferencia bojkottja azt az eredményt hozta, hogy mindösszesen 12 ország vett részt a rendezvényen. A tagországok felismerték annak a kockázatát, hogy az Interpol egyes rezsimek által befolyásolható lehet, ezért a politikai függetlenség demonstrálása céljából, két héttel a belorusz konferenciát követően egy rendkívüli ülést hívtak össze Lyonban, a főtitkárságon. A megjelent 46 ország képviselői kinyilvánították, hogy továbbra sem hagyják azt, hogy a professzionális bűnügyi együttműködésbe politikailag befolyásolt döntéseket hozzanak és politikailag motivált eljárások kerüljenek lefolytatásra. Az Interpol régiós irodái:

- Buenos Aires, Argentina,
- San Salvador, El Salvador,
- Yaoundé, Kamuerun,
- Abidjan, Elefántcsontpart,
- Nairobi, Kenya,
- Harare, Zimbabwe,
- Bangkok, Tájföld (Összekötő hivatal),
- ENSZ speciális képviselő, New York,
- EU speciális képviselő, Brüsszel,
- Europol, Hága (összekötő hivatal).

4. Az Interpol Európai Bizottság

Mivel az Európai Regionális Konferenciáknak megvan az a jogköre, hogy a régió tekintetében végrehajtható döntéseket hozzon, régiós szervezeteket vagy bizottságokat állítson fel, 1991-ben létrehozták az Interpol Európai Bizottságot. A bizottság feladatai a következők:

- Előkészíti az Európai Regionális Konferencia napirendjét,
- előkészíti és naprakésszé teszi az Európai Üzleti tervet és benyújtja az Európai Regionális Konferencia ülésére,
- azonosítja a régiós prioritásokat és javaslatokat tesz az egyes akciókra, elsősorban a szervezett bűnözés területén,
- azonosítja a rendőri együttműködés régió specifikus problémáit,
- megvizsgálja bármely ügyet, ami az Európai Regionális Konferencia hatáskörébe tartozik,

¹⁸ Interpol Alkotmány 3. cikk

¹⁹<https://2001-2009.state.gov/r/pa/prs/ps/2006/66456.htm> (Letöltés ideje: 2017.08.08.)

- tanácsot ad az Európai Regionális Konferencia számára az európai régiót érintő bűnözés vonatkozásában, és az európai régiót érintő rendőri együttműködés területén,
- szolgáltatások fejlesztése,
- legjobb gyakorlatok átadása,
- eljár bármely projekt, feladat, dokumentum tekintetében, amelyet stratégiai szempontok alapján az Európai Regionális Konferencia a bizottsághoz utal.²⁰

A felsoroltak bármelyikét illetően a Bizottság javaslatot tehet az Európai Regionális Konferencia számára.

A nyolc fős Bizottság tagjait az Európai Regionális Konferencia választja meg egyszerű többséggel, négyéves mandátummal. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy évente két tag kerül megválasztásra, egyszerű többséggel az Interpol Európai Konferencia ülésén, így biztosítva az országok közötti rotációt és az egyenlőség elvét. Évente háromszor (általában február, szeptember, november) kerül sor rendes ülésre, azonban szükség esetén rendkívüli ülést is össze lehet hívni. Az ülésekre a tagokon kívül meghívást kap a Végrehajtó Bizottság elnöke, alelnöke és tagjai is, továbbá a Bizottság döntése alapján más szervezetek, szakértők. Általában a meghívottak között van az Interpol Főtitkár, a brüsszeli speciális képviselő, az Europolhoz vezényelt Interpol összekötőtiszt, az Interpolhoz vezényelt Europol összekötőtiszt, az adott témák felelős igazgatói és szakértői, továbbá ad hoc jelleggel külső szakértők, azonban a felsoroltak szavazati joggal nem rendelkeznek. Szavazatképességgel bír a Bizottság, ha a tagok fele jelen van. Minden tagnak egy szavazata van, egyszerű többséggel születnek a döntések. A Bizottság elnökét titkos szavazással választják meg egy évre, amely tisztség megújítható.²¹ Amennyiben valamely tag nem tud részt venni évente legalább három ülésen, akkor az Európai Regionális Konferencia döntése alapján új tag választására kerülhet sor. Az európai régió ötvenegy országának képvisellete úgy valósul meg, hogy a nyolc tag nem csak a saját országát, hanem hat-nyolc másik országot is képvisel. Ezeket a Bizottság minden szeptemberben megrendezésre kerülő ülésén határozzák meg. A Bizottság tagja folyamatos kapcsolatot tart a képviselt országokkal, kikéri a véleményüket és napirendre veteti a képviselt országot érintő legfontosabb kérdéseket is. Az elnök:

- Beszámol a Bizottság munkájáról az Európai Regionális Konferencia számára,
- folyamatos kapcsolatot tart az Interpol Főtitkársággal,
- meghatározza az ülések időpontjait az Interpol Főtitkársággal egyeztetve,
- levezeti a Bizottság üléseit,
- figyel arra, hogy a tárgyalás a napirend szerint meghatározott témákban és menetrend szerint folyjon le.

5. Összegzés

A hatékony működéshez nem elegendő csak a szervezet szabályainak követése, ahhoz a különböző partnerekkel kötött megállapodások is szervesen hozzájárulnak. Ezek

²⁰Terms of Reference for the Interpol European Committee [II.A/TREC/ERC/1991(2007)]

²¹ Magyarország 2012-2016 között nyerte el a tagságot és ezen belül három évig az elnöki tisztséget.

megkötésre kerülnek világméretű szinten, ha az ENSZ-szel kötött megállapodásra gondolunk, de régiós szinten is szükségesek, ahogy Európában is megtörtént ez pl. az Europollal vagy akár az Európai Központi Bankkal. Az Interpol ma már nem csak egy adatokat összegyűjtő és elosztó szervezet, hanem a rendelkezésre álló területek szakértőivel és elemzőivel együtt képes arra, hogy a beérkezett és rendelkezésre álló adatokat szintetizálja, elemezze, következtetéseket vonjon le, ajánlásokat fogalmazzon meg és stratégiai célokat jelöljön ki. Ezen túlmenően különböző akciókat hajt végre régiós szinteken is.

Az Interpol Európai Bizottság többek között azért is egyedülálló, mert nincs még egy olyan régió, ahol ehhez hasonló struktúrával és hatáskörrel bírna egy szervezet. Ez a szerep megmutatja azt, hogy még mindig az európai régió folytatja a legintenzívebb együttműködést a szervezeten belül és itt jelenik meg leginkább a kölcsönös bizalom a tagországok között.

A Bizottság egyik fontos feladata, hogy különböző indikátorok alapján kidolgozza az Interpol Európai Stratégiáját, amely három éves keretben határozza meg a szervezet feladatait és irányait. Ebben fontos szerepet szán nem csak a tagországoknak, hanem a partner szervezeteknek is. Az egyes tagok szerepe nem csak a szakmai kompetenciákon alapul, hanem nagyon fontos kitétel a rendőrdiplomáciai érzék is, hiszen egy jelentős nemzetközi fórumon kell megjelenni és ott kell képviselni több ország érdekeit is. Az immár „hagyományosnak” tekinthető gazdaságdiplomácia, sportdiplomácia mellett újabb ágazatok jelennek meg, mint például a környezeti diplomácia, energiadiplomácia, integráción belüli diplomácia, igazságügyi-rendészeti diplomácia, szubnacionális entitások (régiók, települések) „diplomáciái”.²² A rendőri diplomáciának több ága alakult ki. Egyrészt az összekötő tiszti rendszer léte, másrészt az összekötő tisztek csoportjának irányítása, harmadrészt pedig a nemzetközi rendőri és egyéb szervezetekben dolgozó összekötők alkották a rendőri diplomácia alapját. Ide tartozik még a nemzetközi szervezetekben való tagság, képviselet vagy annak vezetése; bilaterális szerződések alapján ellátandó feladatok; az Európai Unióban végzett munka és képviselet.²³

Az eltelt idő bebizonyította, hogy a Bizottság létrehozása jó döntés volt, hatékonyan járul hozzá a szervezet működéséhez és elmélyíti az országok közötti kapcsolatokat, azonban véleményem szerint a Bizottság szerepét tovább kell erősíteni a jövőben és még aktívabb szerepvállalásra van szükség. Intenzívebb és kezdeményezőkésebb hozzáállással egy kvázi előszobájává válhatna az Interpol Végrehajtó Bizottságának, amennyiben egyes dossziékat előkészítene a részére. Fontos szereplővé válhatna az egyes országok közötti olyan nézeteltérések kezeléséhez, amely nincs a Végrehajtó Bizottság kizárólagos jogkörébe utalva. Ehhez persze az is kellene, hogy nem csak a nyolc tagország, hanem az általuk képviselt országok is még nagyobb mértékben hozzájáruljanak ehhez a munkához. Végül így érne körbe az a folyamat, amikor az egyes országok által megválasztott képviselők az általuk bizalmat szavazó országok érdekében végzik el feladatukat.

²² Nyusztai László: A diplomácia néhány vonása, EU Working Papers, 2/2009 5. o.

²³ Németh Ágnes: Rendészet és diplomácia. Polgári Szemle 2010/5. 2. o.